

D ů v o d y:

Rekurent má mylně za to, že když Růžena H-ová nevykázala nejpozději při rozvrhovém roku vykonatelnost své pohledávky, pro kterou si vydobyla exekucí k zajištění záznam práva zástavního na prodané nemovitosti, nemělo být po rozumu §u 228 ex. ř. k jejímu zástavnímu právu pouze zaznamenanému přihlíženo a pohledávka neměla jí být z nejvyššího podání přikázána. Ustanovení §u 228 ex. ř. nelze vztahovati na případ záznamu práva zástavního, dobytého exekucí k zajištění. Podle §u 228 ex. ř. nemá se přihlížeti ke knihovním záznamům, není-li nejpozději při posledním rozvrhovém roku prokázáno, že bylo řízení o spravení záznamu již zahájeno nebo že lhůta ke spravení záznamu ještě neuplynula. Podle toho, že v §u 228 ex. ř. mluví se o lhůtě ke spravení záznamu, týká se tento § záznamů, ohledně kterých má místo spravovací řízení podle §§ 42 až 44 knih. zák., a netýká se záznamů podle §u 41 písm. b) knih. zák., u kterých tohoto řízení není a které jsou spraveny tím, že podán je průkaz o tom, že zaznamenaný nález stal se vykonatelným. Takovými záznamy podle §u 41 písm. b) knih. zák. jsou záznamy, dobyté exekucí k zajištění a o takový záznam jde u pohledávky Růženy H-ové. Na záznamy práva zástavního, vydo- byté exekucí k zajištění, ježto se na ně § 228 ex. ř. nevztahuje, nutno pohlížeti jako na práva s odkládací výminkou (§ 221 ex. ř.), tedy ne- prokázáno-li, že titul, o který se opírají, nabyt právní moci, jest pohle- dávku záznamem práva zástavního zajištěnou přikázati s tím, že peníz bude vydán, bude-li a až bude prokázána vykonatelnost titulu. Nižší soudy pohledávku Růženy H-ové z nejvyššího podání přikázaly dle toho správně, a stížnost do tohoto přikázání není odůvodněna. Jest mylným názor rekurentův, že, když ve lhůtě, na kterou byla exekuce k zajištění záznamem práva zástavního povolena (§ 376 ex. ř.), nebylo zástavní právo vloženo, zaznamenané právo zástavní zaniklo. I kdyby lhůta, na kterou byla zajišťovací exekuce povolena, byla uplynula, nezanklo zaznamenané zástavní právo, neboť povinná zavčas, to jest, než vyko- natelnost zajištěné pohledávky nastala, o jeho zrušení nezakročila (§ 377 ex. ř.). Tvrdí-li rekurent, že přeměna záznamu zástavního práva ve vklad není již možná, pokud se týče že není již možno podati průkaz o vykonatelnosti pohledávky, protože zahájeno bylo úpadkové řízení a ona přeměna není již podle §u 10 konk. ř. přípustná, jest na omylu, ne- boť podle ustanovení tohoto §u nelze po zahájení úpadkového řízení to- liko n a b ý t i soudcovského zástavního práva, ale změna podmíněného zástavního práva v nepodmíněné, tedy změna záznamu ve vklad jest pří- pustná, pokud se týče průkaz o vykonatelnosti pohledávky pouze za- znamenáné možno podati i po zahájení úpadku.

Čís. 5981.

Řízení o opatření podle §u 142 obč. zák. nelze přerušiti až do roz- hodnutí sporu o rozvod manželství rodičů od stolu a lože, nýbrž jest na

soudu, by sám vyšetřil příčiny rozvodu a co nejrychleji učinil opatření v zájmu dítěte.

(Rozh. ze dne 28. dubna 1926, R I 340/26.)

Soud první stolice přerušil řízení o návrhu na vydání dítěte podle §u 142 obč. zák. až do rozhodnutí rozvodového sporu mezi manžely, maje za to, že opatrovnický soud, vydávaje opatření ve smyslu §u 142 obč. zák., má vzít zřetel též k příčině rozvodu. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by učinil předchozí opatření ohledně dítěte ve smyslu §u 142 obč. zák. **Důvody:** Názor prvního soudu jest mylným. Opatření opatrovnického soudu má přechodně upravit péči o dítě a jeho výchovu, jde-li mezi jeho rodiči o rozvod neb o rozluky a nemohou-li se dohodnouti o péči a výchově dítěte. Při tom jest vzít zřetel na zvláštní poměry případu, zájmy dítěte, povolání, osobnost a vlastnictví manželů a ovšem i na příčinu rozvodu nebo rozluky. Ježto jest v zájmu dítěte, by v přechodném období řízení rozvodového nebo rozlukového nebyly ohroženy jeho zájmy, mravnost, vývoj a výchova, nemůže opatrovnický soud teprve vyčkávatí výsledek zjištění soudu o příčinách rozvodu nebo rozluky obsažená v rozhodnutí o rozvodu neb rozluce, nýbrž má sám po příčinách těch pátratí a co nejrychleji učiniti opatření v zájmu dítěte. Řízení, zavedené opatrovnickým soudem zaručuje vzhledem ku své jednoduchosti jakož i proto, že děje se z úřadu, rychlejší, a pro prozatímné zařízené dostačující vysvětlení poměru, kdežto řádné sporné řízení rozličným zásahem stran lze prodloužiti. Zjednání odpomoci, jsou-li zájmy dítěte ohroženy, musí se státi rychle, má-li býti účinným a dítěti prospěšným. V tomto smyslu dlužno rozuměti předpisu §u 142 obč. zák.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu s poukazem na správné, zákonu vyhovující odůvodnění napadeného usnesení, k němuž vzhledem na obsah stížnosti dodal pouze, že vývody, jimiž se stěžovatelka brání proti oprávněnosti výtek proti ní vzhledem na zdárnou výchovu dítěte uplatňovaných, dlužno ponechatí k posouzení nižším soudům pro jejich rozhodnutí ve věci.

Čís. 5982.

Služebnost volného průjezdu není obmezena, když dvoje vrata jsou otevřena jen po jednom křídle a třetí vnitřní vrata jsou zcela uzavřena, ale všechna se otevrou, kdykoliv oprávněný uzná průjezd nutným.

(Rozh. ze dne 28. dubna 1926, Rv I 1780/25.)

Žalované příslušela služebnost průjezdu dvorem a průjezdem v domě žalobkyně. Žalobou domáhala se žalobkyně na žalované, by trpěla, aby levé křídlo vrat při vchodu do domu a pravé křídlo vrat při vchodu do dvora jakož i celá vnitřní vrata mohla býti otevřena pouze při použití vjezdu u výkonu služebnosti průjezdu žalovanou. Žalobě bylo vyhověno **soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto**